

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Α. Κ. ΓΚΡΗΝ

ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ο ντέτεκτιβ "Ελμερ Κούκ θρискόταν σὲ μεγάλη ἀμηχανία. Ἡ παράξενη δολοφονία τῆς Ἑλεάνωρ Λέβινσον εἶχε ἀναστατώσει ὀλόκληρη τὴ Νέα Ὑόρκη. Ἦταν ἓνα ζοφερό ἐγκλημα πού δὲν παρουσίαζε κανένα διαφωτιστικό ἴχνος. Ἡ ὡμορφὴ Ἑλεάνωρ Λέβινσον εἶχε δολοφονηθῆ μετὸν πιὸ ἀλλόκοτο καὶ τὸν πιὸ μυστηριώδη τρόπο. Ἡ τραγικὴ αὐτὴ Ἀμερικανίδα ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σαγηνευτικὲς χορεύτριες τοῦ Μπροντγουαίη. Εἶχε πολλοὺς θαυμαστάς κι' ἀναρίθμητους φίλους, μὰ ὅπως κολακευόταν ἢ ἴδια νὰ τὸ λέη, δὲν εἶχε κανέναν ἐχθρό. Ὡστόσο, μιὰ ἡμέρα ἡ Ἑλεάνωρ Λέβινσον θρέθηκε νεκρὴ στὸ κρεβάτι της. Ὁ ἰατροδικαστὴς ἔσπευσε ἀμέσως ἐπὶ τόπου, ἐνήργησε νεκροψία καὶ διεπίστωσε ὅτι ὁ θάνατος προήλθε ἀπὸ μιὰ κεραυνοβόλο δηλητηρίασι. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκλήματος ἔγινε στὶς 5.20' τὸ ἀπόγευμα. Ὁ νεαρὸς δικηγόρος Τζαίημς Κέλλυ, παλιὸς φίλος τῆς ὡμορφῆς χορεύτριας, εἶχε πάει ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα γιὰ νὰ τὴν ἐπισκεφθῆ κι' εἶχε χτυπήσει πολλὰς φορὲς τὸ κουδούνι τοῦ διαμερίσματός της χωρὶς νὰ λάβῃ καμμιά ἀπάντησι. Ὁ θυρωρὸς πού τὸν παρακολουθοῦσε περιέργως, ἀνησύχησε στὸ τέλος καὶ βιάστηκε νὰ ἐπέμβῃ. Ἡ Ἑλεάνωρ Λέβινσον ἦταν δίχως ἄλλο μέσα στὸ διαμέρισμά της. Πρὶν μιὰ ὥρα, ὁ ταχυδρομικὸς διανομὲς τῆς εἶχε φέρει ἓνα βιβλίον καὶ τῆς τὸ εἶχε παραδώσει στὰ χέρια της. Ἡ ὡμορφὴ χορεύτρια μάλιστα εἶχεν ὑπογράψει στὸ βιβλίον του γιὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ δέματος. Τί συνέβαινε λοιπόν; Μήπως κοιμόταν θάθειά; Μὰ δὲν θὰ ξυπνοῦσε, ὕστερα ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς χτύπους τοῦ κουδουνιοῦ;

Ὁ θυρωρὸς κύτταξε γιὰ μιὰ στιγμή σασισμένος τὸν δικηγόρο Κέλλυ κι' ἔπειτα, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ἔτρεξε κι' ἔφερε ἓνα ὄρμαθὸ παλιῶν κλειδιῶν. Μ' ἓνα ἀπὸ αὐτὰ κατάρθωσε, ὕστερ' ὅπου πολλοὺς κόπους, ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα καὶ νὰ μπῆ μέσα στὸ διαμέρισμα τῆς χορεύτριας. Ἀπὸ πίσω του μπῆκε ἀμέσως μέσα καὶ ὁ δικηγόρος Κέλλυ πού κρατοῦσε κάτω ἀπὸ τὴν ἀμασχάλη του ἓνα μεγάλο μαῦρο χαρτοφυλάκιο γεμάτο δικογραφεῖς.

Μόλις ἔφθασαν κι' οἱ δύο τους στὸν κοιτῶνα τῆς Ἑλεάνωρ Λέβινσον, πάγωσαν ἀπὸ τὴ φρίκη τους μπροστὰ

στὸ τραγικὸ θέαμα πού παρουσιάσθηκε ξαφνικὰ στὰ μάτια τους. Ἡ ὡραία χορεύτρια, ἄσπρη σάν μαρμάρينو ἀγαλμα, κοίτονταν νεκρὴ στὸ κρεβάτι της μετὰ τὰ μάτια γουρλωμένα καὶ ὄγρια ἀπὸ κάποιο σκληρὸ καὶ μυστηριώδη θάνατο.

— Πρέπει νὰ εἰδοποιήσουμε τὴν ἀστυνομία!... ἔκανε κατὰ χλωμὸς ὁ θυρωρὸς.

Κι' ἐνῶ ὁ δικηγόρος ἔμεινε κοντὰ στὴ νεκρὴ, ὁ θυρωρὸς ἔτρεξε στὸν προθάλαμο πού θρискόταν τὸ τηλέφωνο καὶ ἐξήγησε στὴν ἀστυνομία τί εἶχε συμβῆ. Ἐπειτα ξαναγύρισε κοντὰ στὸν δικηγόρο Κέλλυ.

Ἐπὶ ἀπὸ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁ ἰατροδικαστὴς Σμιθ, ὁ ἀστυνόμος Χούντ κι' ὁ ντέτεκτιβ "Ελμερ Κούκ ἔφθασαν στὸ διαμέρισμα τῆς Λέβινσον γιὰ τὴν αὐτοψία καὶ τὶς πρῶτες ἔρευνες. Τὸ διαμέρισμα ὡστόσο δὲν παρουσίαζε καμμιά ἀταξία. Ὅλα τὰ πράγματα ἦταν στὴ θέσι τους. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὸ θῦμα εἶχε ἀποκοιμηθῆ στὸ κρεβάτι του. Δεξιὰ της, ἀπάνω στὸ σεντόνι θρискόταν ἓνας ἀσημένιος χαρτοκόπτης. Ἀριστερά, κοντὰ στὸ χέρι της πού εἶχε πέσει σάν παράλυτο κι' ἀκουμποῦσε στὸ πάτωμα, θρискόταν ἓνα βιβλίον. Ἀπὸ τὸ βιβλίον αὐτὸ, ἡ Ἑλεάνωρ Λέβινσον εἶχε κόψει διαβάζοντας μερικὰ μόνον φύλλα.

Ὁ ντέτεκτιβ Κούκ πήρε ἀμέσως ἀπὸ κάτω τὸ βιβλίον καὶ

τὸ ἔστειλε μ' ἓναν πόλισμαν στὸ χημικὸ ἐργαστήριον τῆς ἀστυνομίας. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ, ὁ ἰατροδικαστὴς Σμιθ εἶχε κάνει κιόλας τὴν νεκροψία κι' εἶχε δηλώσει στοὺς ἀστυνομικοὺς μετὸν πιὸ κατηγορηματικὸ τρόπο:

— Κεραυνοβόλος δηλητηρίασις!...

Ὁ "Ελμερ Κούκ τότε, μαζὺ μετὸν ἀστυνόμο Χούντ ἔκαναν μιὰ λεπτομερῆ ἔρευνα στὸ διαμέρισμα, μὰ δὲν κατάρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν τίποτε τὸ ὑποπιτο. Τὰ παράθυρα ἦσαν κλειστά ἀπὸ μέσα, ἢ πόρτες ἐπίσης κι' εἶχαν ἀπάνω στὴν κλειδαριά, ἀπὸ μέσα, τὰ κλειδιά τους. Ἀπὸ πού εἶχε μπῆ, ἀρά γε, ὁ δολοφόνος; Καὶ μετὰ πού εἶχε δηλητηριάσει τὴν ὡμορφὴ χορεύτρια; Ἐπάνω στὸ κομοδίνο ὑπῆρχε μιὰ καράφα μετὰ νερὸ καὶ δίπλα ἓνα ποτήρι. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔσπευσαν νὰ τὰ στείλουν καὶ αὐτὰ στὸ χημικὸ ἐργαστήριον τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Ὅσο γιὰ τὴ ζωὴ τῆς χορεύτριας, δὲν παρουσίαζε τίποτε τὸ ὑποπιτο. Ἡ Ἑλεάνωρ Λέβινσον τὸν τελευταῖο ἐκεῖνο καιρὸ ἦταν ἐξαιρετικὰ εὐθυμῆ, γιὰ τὴν εἶχε ὑπογράψει ἓνα κολακευτικὸ συμβόλαιον γιὰ νὰ παίξῃ στὸν κινηματογράφον. Ἐτοιμαζόταν μάλιστα νὰ φύγῃ γιὰ τὸ Χόλλυγουντ, μόλις θὰ τελείωνε ἡ θεατρικὴ σαζὶν στὸ Μπροντγουαίη.

Ὁ θυρωρὸς τοῦ σπιτιοῦ, κατὰ τὴν ἀνάκρισι, δήλωσε κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι κανεὶς ξένος δὲν μπῆκε τὴν ἡμέρα τοῦ ἐγκλήματος στὸ διαμέρισμα τῆς τραγικῆς χορεύτριας. Ὁ μόνος ξένος πού μπῆκε ἦταν ὁ γραμματοκομιστὴς πού τῆς πῆγε τὸ βιβλίον, ἓνας ἡμυχὸς οἰκογενειάρχης, πασίγνωστος ἀπὸ χρόνια στὴ γειτονιά.

Ὁ ἰατροδικαστὴς τέλος γνωστοποίησε ὅτι ὁ θάνατος εἶχεν ἐπέλθει στὶς 4.30'. Μετὰ πού εἶχε δηλητηριασθῆ ἢ χορεύτρια; Ὁ ντέτεκτιβ Κούκ, τρίζοντας τὰ δόντια του ἀπὸ τὴ λύσσα, ἄρχισε νὰ τριγυρίζῃ σάν φυλακισμένον θηρίον μέσα στὸ τραγικὸ διαμέρισμα. Ἄξαφνα, ἔτρεξε στὸ τηλέφωνο καὶ ζήτησε τὸ χημικὸ ἐργαστήριον τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Ἀπὸ ἐκεῖ τοῦ ἀπάντησαν ὅτι οὔτε στὸ βιβλίον, οὔτε στὴν καράφα μετὰ νερὸ, οὔτε στὸ ποτήρι, θρέθηκε κανένα ἴχνος δηλητηρίου.

Μὰ τότε λοιπόν τί εἶχε συμβῆ; Πῶς εἶχε δηλητηριασθῆ ἢ χορεύτρια;

Ὁ μόνος ἄνθρωπος πού εἶχε μπῆ στὸ διαμέρισμά της κι' εἶχε μείνει μόνος κοντὰ της ἦταν ὁ νεαρὸς δικηγόρος Κέλλυ. Μὰ ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἢ χορεύτρια ἦταν πειὰ νεκρὴ...

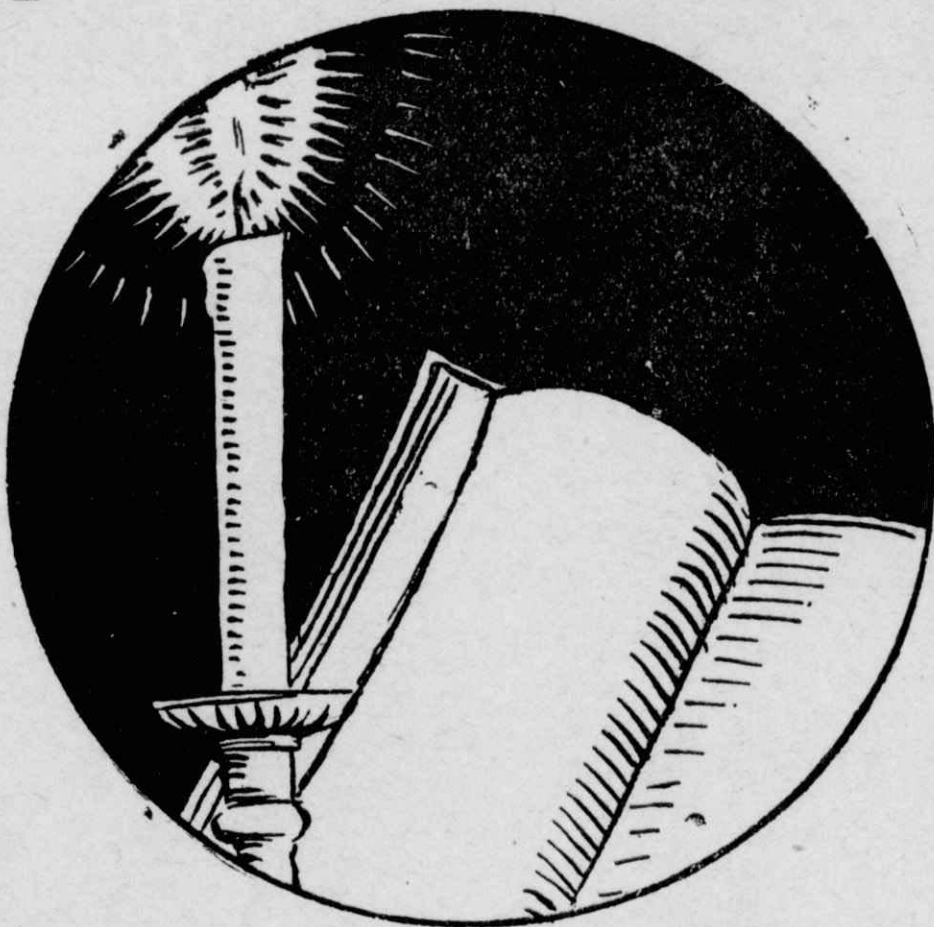
Τὸ μόνον πρᾶγμα πού εἶχε κάνει ἐντύπωσι στὸν ντέτεκτιβ Κούκ ἦταν τὸ βιβλίον πού διάβαζε πρὸ τοῦ θανάτου της ἢ Ἑλεάνωρ Λέβινσον. Ἦταν μιὰ πολυτελεῆς ἔκδοσις ἐνὸς μυθιστορηματοῦ τῆς μόδας σὲ ἐκλεκτὸ χαρτὶ πού εἶχε ἓνα ἐλαφρὰ γαλάζιον χρῶμα, γιὰ νὰ γίνεταί τὸ διάβασμα πιὸ ἀναπαυτικόν.

Ὁ Κούκ λοιπόν εἶχε τὴν ἔμμομη ἰδέα ὅτι ἢ χορεύτρια δηλητηριάσθηκε μετὰ τὸ γαλάζιον αὐτὸ βιβλίον. Ἡ μέθοδος ἄλλωστε ἦταν γνωστὴ: Τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου ποτίζονται μ' ἓνα δραστικὸ δηλητήριον. Τὸ θῦμα σαλιώνει τὸ δάκτυλό του, γυρίζει τὸ φύλλον καὶ ξανασαλιώνει τὸ δάκτυλο. Μιὰ ἢ δύο φορὲς εἶνε ἀρκετὲς γιὰ νὰ φέρουν τὸ κεραυνοβόλο δηλητήριον στὰ χεῖλη. Ἐπειτα ὁ θάνατος ἔρχεται ἀκαριαίᾳ...

Κι' ὡστόσο τὸ βιβλίον πού θρέθηκε καταγῆς, δίπλα στὸ κρεβάτι, δὲν εἶχε κανένα ἴχνος δηλητηρίου.

— Περιέργο!... Πολὺ περιέργο! ἔκανε ὁ ντέτεκτιβ Κούκ, κυττάζοντας στὰ μάτια τὸ δικηγόρο Κέλλυ.

Ἐπειτα, μετὰ μιὰ ξαφνικὴ ἀπόφασιν πήρε κάτι χαρτιά πού

Η ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΕΚΕΙ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ...

(Της Μπράουνιγκ)

Στέκομαι κοντά στον ποταμό, εκεί στην ίδια θέσι, πού μιά ημέρα καθήσαμε οί δυό μας, ωραία μου αγάπη. Ένας ίσκιος τώρα πέφτει μόνο στο νερό. Τριγύρω έρημιά, σιωπή, γαλήνη. Καί τó μονοπάτι, γλυκειά μου αγάπη, τó μικρό έ- κείνο μονοπάτι, πού οί δυό μας τότε τó περάσαμε μαζύ, μιά ψυχή μονάχα τώρα τó περνά και τó αντικρύζει...

Και ή ψυχή αυτή — άλλοίμονο — όρφανή πειά έχει απο- μείνει...

"Αφθονα άνθίζουν τά λουλούδια στην άκροποταμιά, μά είμαι μόνος! Κανέναν πλάι μου δέν έχω τώρα... Κανέναν, για να σκύψω για χάρι του να δρέψω ένα λουλουδι...

Τό πουλάκι στο κλαρι κελαιδεί ζωηρά και αδιάκοπα. 'Η άνοιξι μηνάει τόν έρχομό της, ή φύσι όλη αναγαλλιάζει...

Και όμως! Πόσο θλιβερή αισθάνομαι έγω αυτήν την ώρα να περνάη! Πόσο νοσταλγώ!... Πόσο λυπάμαι!

Στέκομαι ακόμα στον ποταμό, εκεί κοντά, εκεί στην ίδια

θριασκόντουσαν σ' ένα τραπέζι κ' είπε του δικηγόρου:

— Σας παρακαλώ, μίστερ Κέλλυ, μπορείτε να μου τά φυ- λάξετε μέσα στην τσάντα σας;

Ο δικηγόρος, όπως στεκόταν όρθιος μπροστά του, έφερε μπροστά στο στήθος του τó μαύρο χαρτοφυλάκιο και τó ξεκλείδωσε. Την ίδια όμως στιγμή, ό ντέτεκτιβ έκανε μιά άδέξια κίνησι κι' άνα ποδογύρισε κάτω στο πάτωμα την ά- νοιχτή τσάντα. Από μέσα τότε ξεχύθηκαν μερικά έγγραφα κι' ένα ναλάζιο βιβλίο, όμοιο μ' εκείνο πού είχε βρεθή μπρο- στά στο κρεβάτι της νεκρής!...

Ο δικηγόρος Κέλλυ, μ' ένα πήδημα αϊλούρου έφτασε κοντά στην πόρτα κι' έκανε να φύγη. Μά ό Κουκ είχε θγά- λει κι' όλας τó πιστόλι:

— Ψηλά τά χέρια!... του φώναξε άπειλητικά.

"Επειτα, μ' ένα χαμόγελο θριάμβου, του πέρασε τις χει- ροπέδες και τόν παρέδωσε στους πόλισμαν πού φύλαγαν στην έξοδο του διαμερίσματος.

Ο Κέλλυ, κατόπιν, κατάλαβε πώς ήταν χαμένος κι' ώ- μολόγησε τó έγκλημά του. Τό βιβλίο πού είχε μέσα στην τσάντα του ήταν ποτισμένο με κυανιούχο κάλι. Αυτό τó βι- βλίο είχε στείλει στη χορεύτρια με τόν γραμματοκομιστή. "Επειτα, άνέθηκε στο διαμέρισμά της κι' όταν ό θυρωρός είχε τρέξει στον προθάλαμο να τηλεφωνήση στην άστυνομία, έθγαλε από την τσάντα του ένα καθαρό και όμοιο γαλάζιο βιβλίο, τó έβαλε στο πάτωμα στη θέσι του δηλητηριασμένου και ύστερα τó δηλητηριασμένο μέσα στην τσάντα του...

Για ποιό λόγο τώρα είχε σκοτώσει την 'Ελεάνωρ Λέβιν- σον; Άπλούστατα ήταν ό διαχειριστής της περιουσίας της. Μά ένας κακός διαχειριστής, γιατί την είχε χάσει όλη στις κούρσες. "Όταν λοιπόν εκείνη του ζήτησε να της τακτοποιήση τούς λογαριασμούς επειδή θά έφευγε για τó Χόλλυγουντ, ό δικηγόρος Κέλλυ δέν βρήκε άλλη λύσι, για να σωθή, παρά τή δολοφονία της 'Ελεάνωρ Λέβινσον. Α. Κ. ΓΡΗΝ

παληά θέσι...

Και σκέπτομαι τόν έρωτά σου, αγαπημένη!

Και τά ματάκια σου τά βλέπω τώρα να δακρύζουνε. Πό- σος καιρός επέρασε!... "Ας είνε εύλογημένη ή ώρα πού σ' έγνώρισα! "Ας είνε εύλογημένη!

ΑΣ ΧΩΡΙΣΤΟΥΜΕ

(Του Θ. Μουρ)

Τότε ναι! "Ας χωριστούμε, ως φύγουμε μακριά ό ένας άπ' τόν άλλον. Ναι, έτσι να γίνη! "Έτσι άφου κ' οί δυό πο- θούμε τόσο την έλευθερία μας...

Νά! πάρε πίσω την καρδιά σου και δώσε μου ξανά την πονεμένη μου ψυχή!

Χαρήκαμε μαζύ τόσες ωραίες ήμέρες, τόσες εύτυχισμένες...

Μά ή εύτυχία είνε γραφτό να μη μπορή ποτέ να διαρκέση... ποτέ!

"Ας αφήσουμε λοιπόν τó παρελθόν, γλυκειά κοπέλλα, πού έμαθες πόσο αγαπώ, πόσο πονώ, πόσο στενάζω...

"Ήσαν γλυκά τά λόγια μου και φλογερά ήσαν τά φιλιά σου. Ναι! Μά τώρα τίποτα πειά δέν ύπάρχει. "Ας φύγουμε. "Ας χωριστούμε. "Ήταν μιά άνοιξι πού επέρασε. "Ήταν μιά έποχή γλυκειά πού έχάθη.

Χαίρε! Κι' αν μ' έρωτήση ό Θεός καμμιά φορά εκεί επάνω πού θά πάμε; Κι' αν μ' έρωτήση αν σ' αγαπώ, αν σ' αγα- πούσα;...

— Ναι! θά του ειπώ. Την αγαπώ, την αγαπούσα, μά έ- κείνη... μ' αγάπησε και μ' αγαπά ακόμα περισσότερο από μένα!... Αυτή είνε μόνο ή αλήθεια και αυτήν πρέπει να σου πώ, Κύριε και Θεέ μου!...

ΘΡΗΝΟΣ ΨΥΧΗΣ

(Του Χάινε)

Στό γεφυράκι εκεί, στο ήσυχο εκείνο γεφυράκι, τά δει- λινά, τ' απόβραδα κάποια ψυχή πηγαίνει μόνη...

Κι' έχει ξανθά μαλλιά ή ψυχή εκείνη και είνε τά χείλη της φωτιά, είνε τά μάτια της φλόγες γεμάτα...

Ποιά νάνε ή ψυχή πού μόνη κάθε βράδυ εκεί πηγαίνει;...

Κανείς δέν άποκρίνεται. Κανείς!

Και ή ψυχή σε δάκρυα ξεσπάει για τόν χαμένο έρωτα, τόν πρώτο εκείνο έρωτά της και με τά δάκρυα παρηγοριέ- ται, με τά δάκρυα μόνο ζή και λησμονιέται.

— Φτωχή αγάπη! Πέθανες κι' άλλη καμμιά παρηγοριά δε άρέθηκε για με στον κόσμο, την πονεμένη μου ψυχή λι- γάκι να γλυκάνη... "Επέθανες, μονάκριβή μου αγάπη και πήρες με τó θάνατο όλο τó φώς πού είχα μέσα στη ζωή μου!

Και κλαίει ή αγάπη για την άλλη αγάπη πού στον άλλο κόσμο πέταξε μακριά!

Και έχει ξανθά μαλλιά ή αγάπη εκείνη, κι' έχει τά χεί- λη της φωτιά, τά μάτια της γεμάτα φλόγες...

Ποιός είδε την ψυχή πού μόνη κάθε βράδυ στο γεφυράκι εκεί πηγαίνει για να κλάψη;

Κανείς δέν άποκρίνεται! Κανείς!...